

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v Bratislave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a členiek senátu JUDr. Tatiany Hanečkovej a JUDr. Jany Zemkovej, PhD. v právnej veci žalobcu **V., spol. s r.o.**, I., IČO: X., právne zastúpeného JUDr. B. N., advokátom v B., H. proti žalovanému **Daňovému riaditeľstvu Slovenskej republiky**, so sídlom v Banskej Bystrici, Nová č. 13, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. I/222/508-2585/2005/990036-r zo dňa 23.03.2005, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 1S/164/2005-29 zo dňa 23.11.2006, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 1S/164/2005-29 zo dňa 23.11.2006 **potvrďuje**.

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania **neprižnáva**.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom krajský súd zamietol žalobu žalobcu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. I/222/508-2585/2005/990036-r zo dňa 23.03.2005, ktorým žalovaný podľa § 48 ods. 5 zák.č. 511/1992 Zb. v znení neskorších predpisov potvrdil dodatočný platobný výmer Daňového úradu Bratislava VI č. 801/341/115003/04 zo dňa 23.12.2004, ktorým bol v zmysle § 44 ods. 6 písm. b/ bod 1 zák.č. 511/1992 Zb. v znení neskorších predpisov žalobcovi vyrubený rozdiel dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie január 2004 v sume 1 079 961 Sk, z dôvodu porušenia § 20a ods. 1 písm. a/ v nadväznosti na § 20 a § 14 zák.č. 289/1995 Z.z. o dani z pridanej hodnoty. Žalobca odpočítal

DPH z daňových dokladov, na ktoré sa deklarované zdaniteľné plnenie neuskutočnilo. Išlo o daňové doklady č. 2004035 až č. 2004061 vystavené obchodnou spoločnosťou A., s.r.o..

Krajský súd v odôvodnení rozsudku uviedol, že s pripojeného administratívneho spisu zistil, že správca dane vykonal u žalobcu kontrolu dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie január 2004. výsledkom daňovej kontroly bol dodatočný platobný výmer č. 801/341/115003/04 zo dňa 23.12.2004, na základe ktorého správca dane vyrubil rozdiel na DPH v sume 1 079 961 Sk. na odvolanie žalobcu predmetný dodatočný platobný výmer žalovaný potvrdil napadnutým rozhodnutím. Základnou právnou otázkou pri preskúmaní tejto veci bolo, či žalobcovi vznikol nárok platiteľa DPH na odpočet dane za podmienok vyplývajúcich z ust. § 20a ods. 1 písm. a/ v spojení s ust. § 20 a § 14 zákona o DPH. Súd sa nestotožnil s námietkami a právnym záverom žalobcu uplatneným v žalobe a dospel k záveru, že žalobcom predložené doklady nemôžu byť považované za daňové doklady v zmysle zákona o DPH a uplatnený odpočet dane nie je v súlade s § 20 citovaného zákona.

Proti tomuto rozsudku podal žalobca v zastúpení advokátom včas odvolanie. Navrhoval, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že napadnuté rozhodnutie žalovaného i rozhodnutie Daňového úradu Bratislava VI zruší a vec vráti na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Namietal, že rozsudok krajského súdu je nepreskúmateľný pre nedostatok dôvodov a považuje ho na nesprávny a vydaný v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi. Krajský súd vyhodnotil len niektoré dôkazy a v úplnom rozpore s ich skutočným obsahom a v rozpore v ich vzájomnej súvislosti, čím došlo k hrubému porušeniu základných princípov spravodlivého procesu. Naviac neprihliadol na vady daňového konania, ktoré mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia podľa § 250i ods. 3 O.s.p.. Namietal, že v tejto veci neprebehlo prvostupňové daňové konanie, čím mu bolo znemožnené preukázať skutočnosti rozhodujúce pre správne určenie a vyrubenie dane tak, ako to vyplýva z ust. § 2 ods. 1, 2 a 8 a § 29 ods. 8 zák.č. 511/1992 Zb., v ktorých je stanovená tzv. preukazná povinnosť daňových subjektov. Namietal, že daňová kontrola nie je daňovým konaním, keďže sa v ňom nerozhoduje o hmotnoprávných práva a povinnostiach daňových subjektov. Keďže v tejto veci došlo podľa § 15 ods. 3 zákona k ukončeniu daňovej kontroly, dňom doručenia protokolu o daňovej kontrole mu ako kontrolovanému daňovému subjektu týmto dňom začalo vyrubovacie konanie (§ 44 cit.zák.). V tomto konaní mu teda malo byť umožnené využiť a použiť všetky ním zákonom priznané práva a malo byť vykonané najmä dokazovanie podľa § 29 zák.č. 511/1992 Zb. vzhľadom na to, že namietal závery uvedené v protokole o kontrole nadmerného odpočtu DPH. Za daňové – vyrubovacie prvostupňové konanie nemožno považovať jediný úkon správcu dane a to vydanie prvostupňového rozhodnutia. Daňové riaditeľstvo SR rozhodlo o jeho odvolaní proti prvostupňovému rozhodnutiu bez akejkoľvek účasti, tým sa vlastne daňového konania tak prvostupňového ako i odvolacieho vôbec žalobca nezúčastnil, čím mu boli odňaté základné procesné práva. Podľa jeho

názoru sa uvedenými ustanoveniami krajský súd dostatočne neriadil, v dôsledku čoho napadnutým rozsudkom krajský súd porušil jeho základné právo na súdnu ochranu a spravodlivé súdne konanie podľa čl. 46 ods. 1, čl. 48 ods. 2 Ústavy a právo podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru.

Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 02.04.2007 k odvolaniu žalobcu navrhoval, aby odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil. Uviedol, že námietky uvedené v odvolaní sú v značnej miere totožné so žalobnými dôvodmi, ku ktorým sa už vyjadroval vo vyjadrení k žalobe a poukazuje na tieto dôvody. Čo sa týka podstaty veci – dôvodom neuznania odpočítania DPH bola skutočnosť, že žalobca i napriek viacnásobným výzvam správcu dane nepreukázal, že sporné zdaniteľné plnenie prijal a tým sa dostal do dôkaznej núdze. Dôkazná povinnosť v zmysle § 29 ods. 8 zák.č. 511/1992 Zb. v znení neskorších predpisov spočíva na daňovom subjekte, pretože ide o skutočnosti, ktoré sú súčasťou jeho daňového priznania. Nakoľko pod dôkaznou povinnosťou treba chápať presné skutkové vymedzenie a označenie dôkazov preukazujúcich tvrdenia daňového subjektu, bol v danej veci žalobca vyzvaný na predloženie skladovej evidencie, ako aj na zdokladovanie prepravy tovaru, na základe ktorých by bolo možné preukázať, či skutočne došlo k uskutočneniu zdaniteľných plnení deklarovaných v dodávateľských faktúrach vystavených spoločnosťou A., s.r.o.. Žalobca však požadované dokumenty nepredložil a uskutočnenie zdaniteľných plnení preukazoval len daňovými dokladmi, ktorých vierohodnosť a pravdivosť bola spochybnená.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal vec podľa § 246c, § 214 ods. 1 O.s.p bez pojednávania podľa § 250ja ods. 3 O.s.p. a napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 250ja ods. 4 O.s.p., v spojení s § 219 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

Odvolací súd sa oboznámil s dodatočným platobným výmerom Daňového úradu Bratislava VI č. 801/341/115003/04 zo dňa 23.12.2004 a z jeho obsahu zistil, že odôvodnenie dodatočného platobného výmeru zodpovedá priebehu sporového daňového konania. V dodatočnom platobnom výmere sú riadne ustálené sporné skutočnosti, pričom správca dane sa s nimi v dostatočnom rozsahu a zrozumiteľne vysporiadal. Správca dane zistil, že daňový subjekt – žalobca zaúčtoval vo svojom účtovníctve DPH na vstupe od dodávateľa A., s.r.o., L., Z., IČO: X. z daňových dokladov – faktúr č. 2004035 až č. 2004061, v celkovej výške 1 079 961,10 Sk podľa vyjadrenia miestne príslušného správcu dane spoločnosť A., s.r.o. sa nenachádza na adrese uvedenej na výpise z obchodného registra, daňové priznanie k DPH za príslušné zdaňovacie obdobie roku 2004 nepodala, daň nebola priznaná ani odvedená. Z tohto dôvodu správca dane vyzval žalobcu za účelom predloženia všetkých dokladov dokumentujúcich vykonanú prepravu železného šrotu za zdaňovacie obdobie január 2004. Žalobca dostatočne nepreukázal uskutočnenie predmetných zdaniteľných plnení. Odvolací súd sa stotožnil s právnym názorom správcu dane, že ani jedna zmluva nešpecifikuje akým spôsobom bola zrealizovaná preprava predmetu zdaniteľného plnenia t.j. železného šrotu zo spoločnosti A.,

s.r.o., a daňový subjekt predloženými zmluvami nepotvrdil uskutočnenie predmetných zdaniteľných plnení.

Odvolací súd poukazuje na to, že postup žalovaného bol v súlade so zákonom a zodpovedá prísne formálnemu charakteru DPH.

Pokiaľ ide o procesné námietky, vo vyrubovacom konaní správca dane hodnotí skutočnosti zhrnuté v protokole o daňovej kontrole a námietky daňového subjektu proti protokolu, ktoré sú právne významné pre určenie dane (§ 44 ods.1, 4 zák.č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov v znení neskorších predpisov. Vo vyrubovacom konaní nedochádza k formálnemu vykonaniu dôkazov, už vykonaných v rámci daňovej kontroly za účasti daňového subjektu. Výsledkom vyrubovacieho konania je správna úvaha správcu dane ako dôsledok hodnotenia dôkazov, ktorú uvedie v dodatočnom platobnom výmere. Týmto odvolací súd nevylučuje možnosť vykonať i vo vyrubovacom konaní dôkazy, ale zdôrazňuje, že ide predovšetkým o štádium hodnotenia dôkazov z daňovej kontroly. Odvolací súd v tomto konaní poukazuje na podrobné odôvodnenie dodatočného platobného výmeru, z ktorého vyplýva, že správca dane hodnotenie skutkového stavu a dôkazov uskutočnil.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 250k ods. 1 O.s.p. a § 246c O.s.p. Žalobca nemal v odvolacom konaní úspech, preto mu nevznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave, dňa 14. februára 2008

JUDr. Ivan R u m a n a , v.r.
predseda senátu

za správnosť vyhotovenia:
Alena Augustiňáková